

bemærke, at Skoleloven af 8de Marts 1856 alle- rede indeholder Bestemmelser, der ere fuld- kommen analoge med den her omhandlede, idet den siger, at Skoleraadene ikke ere bemyndigede til uden speciel Lov at optræde Mere end 24 §. pr. Tønde Hartkorn. Jeg er ganske vist enig med den ærede Rigsdagsmand i, at man ikke ubetinget kan sætte et stort Spillerum for Kom- munernes Frihed i denne Retning, naar man ikke vil begrænse det ved Andet end et bestemt Beløb, men for det Formaal, her er fastsat, tror jeg, at det er absolut nødvendigt at nøies med et bestemt Beløb, naar man overhovedet ikke vil gjøre Anvendelsen umulig. Den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amt (Madsen) har bemærket, at han ikke vidste, hvad disse 16 §. pr. Tønde Hartkorn, der ere Maximum for Amtsrådets Skatteudskrivningsmyndighed, skulle bruges til. Jeg skal dertil svare, at jeg ikke heller kan påavise bestemt Brug derfor; men jeg skal dog sige ham en væsentlig Grund til Forslaget. Det er sat for at undgaae de mange Spørgsmaal, der besvære Administra- tionen i en betydelig Grad, og som jævnlig have verferet i Kommunerne, navnlig mellem Amts- raadene og Ministeriet, nemlig Spørgsmaalet, om en Udgift var tilladt eller ikke. Den vil efter Forslaget være tilladt uden Indenrigs- ministeriets Samtykke, naar den kan afholdes af disse 16 §.s Bidrag. Jeg tror, at denne Bestemmelse er heldig som Udgangspunkt for en videre Udvikling af Grundlovens § 96 i denne Retning og tilstrækkelig viid til at give en Frihed, Kommunerne have Brug for, og tilstrækkelig indskrænket til at forebygge noget- somhelst Overgreb fra deres Side.

S. Jensen: Den høitærede Indenrigs- minister meente, at der ikke hørte store Befost- ninger til at reise til Amtsrådsmøderne. Men naar Noget har, som ofte er Tilfældet, 4 Mil at reise til Amtsrådsmøderne i Kjøb- stæderne, og han skal leie Vogn dertil, faaer han ikke en saadan under 4—5 Rd. frem og tilbage, og dersom han siger: Mødet varer til Kl. 10—12 om Natten, som ofte skeer, saa vil

Vognen koste en 6 Rd. Reiser har nu saa- ledes fire Gange om Naret, saa er det 20 a 24 Rd. Dette er ingen ringe Kapital for den, der ikke har Andet end hvad han tjener med egne Hænder. For den, der har flere tusinde Rigsdaler om Naret i Gage, er det en ringe Ting, men som sagt ikke for den, der kun har, hvad han tjener med egne Hænder. Jeg skal derfor meget anbefale Forslaget.

Madsen: Det forekommer mig, at den høitærede Indenrigsminister udtalte sig imod Forslaget under Nr. 3 uden at angive nogen egentlig Grund derfor. Den høitærede Mini- ster sagde, at det i Reglen er fra Herredsfoged til Herredsfoged, at Fattige skulle sendes, men det synes jeg dog ikke, jeg kan faa ud af de Lovsteder, der før bleve anførte; thi i Trdn. af 26de Juni 1844 staaer der udtrykkeligt i § 4 Post 13, at for en Amtsreise regnes Kjø- seler, der afgives „til Transport af Betlere, Løsgængere, Fattiglemmer og afstraffede Delin- kventer til deres Hjemstavn, ligeledes forsaavidt disse ikke kunne befordre sig tilfods“. Nu er der rigtignok det efter min Formening betyde- lige Gode ved Stykket under Tit. s, at man, hvad enten det ene eller det andet Forslag vedtages, undgaaer Befordringen tilfods, der efter min Mening er en saare uheldig Befor- dringsmaade, idet Bedkommende søres fra en Sognesfoged til en anden, skal have Medfølg- og mange Gange maa gaae store Omveie; men efter Pl. af 14de Decbr. 1810 skulle Ud- gifterne til Transporten og Forsørgelsen tillands af saadanne Personer i ethvert Distrikt, hvor- igjennem Touren gaaer, bæres af det Amts Fattigkasse, hvortil Distriktet henhører, og jeg synes altsaa, at det ogsaa der udtrykkeligt er bestemt, at de skulle bæres af de Amtet, hvor- igjennem Transporten gaaer, selv naar den skeer tilvogns. Jeg synes altsaa, det er en be- tydelig Forandring, der skeer ved den ærede Ordførers Endringsforslag, idet Udgifterne derefter komme til at overgaae til det Amt, der skal modtage den Paagjældende. Jeg gjorde før opmærksom paa, at det Forhold var tilstede